

Flere viktige mål for fremtidens turnustjenste

Turnustjenesten har gjennom sin nesten sekstiårige eksistens sørget for legedekning til hele landet og gitt de nyutdannede legene en trygg overgang til yrkeslivet.

I møte med det nye årtusenet har imidlertid tjenesten hatt store problemer med å imøtekomme det økende kapasitetsbehovet, og manglende kvalitetskrav har bydd på ytterligere utfordringer. Dette har tvunget frem et behov for endring.

Dagens situasjon krever helhetlige løsninger basert på veloverveide beslutninger som tar sikte på å få bukt med problemene i turnustjenesten. Det må skapes en bærekraftig tjeneste, både når det gjelder faglig

kvalitet, organisering og gjennomføring. Det er ønskelig å få til en best mulig løsning med færrest mulig negative konsekvenser, men den ideelle løsningen på de utfordringene turnustjenesten står overfor finnes nok ikke.

Ti år med følelsesladet debatt og trening fra mange hold har lært oss dette. En endring vil medføre at man må svelge noen kameler, samtidig som man forhåpentlig får gevinster som gagnar nyutdannede leger som gruppe. Således må man bruke sin kritiske sans fornuftig og belyse de utfordringer som endringer fører med seg, og sørge for å finne gode og bærekraftige løsninger på dem.

Sentralt for arbeidet med endringer i turnustjenesten må være å skape en tjeneste som har et kvalitetsfokus, og som ivaretar turnustjenestens formål om å sikre landet leger med bred klinisk erfaring som mestrer

generelle, viktige medisinske og kirurgiske prosedyrer og ferdigheter.

De nyutdannede legene må også i fremtiden få en tjeneste som sørger for en trygg overgang fra et teoretisk vektet studium til en praktisk og utfordrende hverdag som lege. Dette vil være til beste både for den nyutdannede legen, helsevesenet og pasientene det skal ivareta.

For å oppnå dette er det viktig at man i endringsprosessen sørger for å ha god nok tid til å foreta reflekterte og fremtidsrettede valg som sikrer en levedyktig tjeneste fundamentert på god veiledning, tydelige læringsmål og ferdighetskrav.

Kersti Elisabeth Styren
kersti.styren@gmail.com
Norsk medisinstudentforening

Uheldige hendelser er et faktum og et problem som skaper lidelse, forvilelse og store utgifter. Illustrasjonsfoto Colourbox

Med pasientsikkerhet og kvalitetsforbedring i fokus

Det er et paradoks at denne siden av legeyrket synes å være fullstendig glemt under studiet.

De siste årene har pasientsikkerhet fått stadig større oppmerksomhet. Fundamentalt for å ivareta pasientsikkerheten er at helsearbeiderne forstår det systemet de jobber i og at de har kunnskap om kvalitetsforbedring og sikkerhetstenkning.

I 2005 lanserte Helsedirektoratet en nasjonal strategi for kvalitetsforbedring i sosial- og helsetjenesten ... og bedre skal det bli! (1). Helsedirektoratet identifiserte fem innsatsområder for å nå kvalitetsmålene i strategien. Ett av disse var å styrke forbedringskunnskapens plass i utdanningen. Lite har imidlertid skjedd på dette området.

Ved de medisinske fakultetene er det fortsatt lite oppmerksomhet mot forbedringskunnskap og samhandling. Kun Universitetet i Oslo har integrert dette i pensum gjennom KLoK (Kunnskapshåndtering, Ledelse og Kvalitetsforbedring) hvor studentene lærer om kunnskapsbasert praksis, ledelse og kvalitetsforbedring.

Et sentralt læringsmål er at studentene skal kjenne til forbedringskunnskap som en viktig og integrert del av all medisinsk virksomhet, og ha kunnskap og erfaring med å evaluere og bedre kvaliteten av egen klinisk praksis. De skal utvikle holdninger og ferdigheter i

å samarbeide med pasient, pårørende og annet helsepersonell. Dette skal gi dem grunnlag for å arbeide i tverrfaglige team med pasienten i fokus allerede fra første dag som lege.

Uheldige hendelser er et faktum og et problem som skaper lidelse, forvilelse og store utgifter. Dermed blir det viktig å lære av disse hendelsene, for å forhindre at de rammer nye pasienter. Utdanning er, og må i større grad bli, en nøkkelfaktor i dette arbeidet. Studenten må få innblikk i rutiner som forhindrer at uheldige hendelser oppstår og lære metoder for å takle slike situasjoner, begrense skadeomfanget og hindre gjentakelse.

I januar 2001 ble «Pasientsikkerhetskampanjen» lansert. Målet med kampanjen er å redusere antallet pasientskader i helsetjenesten ved å innføre konkrete tiltak på utvalgte, nasjonale innsatsområder. Kampanjen er et felles ansvar, et felles løft, for å sikre at pasientene er i trygge hender. Burde det ikke være i pasientsikkerhetskampanjens ånd at man endelig integrerer kunnskap om kvalitetsforbedring og sikkerhetstenkning i utdanningen, og setter temaet høyt på agendaen for legepraksisen allerede fra starten av yrkeskarrieren?

Kersti Elisabeth Styren
kersti.styren@gmail.com
Norsk medisinstudentforening

Litteratur

1. ...og bedre skal det bli. Nasjonal strategi for kvalitetsforbedring i sosial- og helsetjenesten (2005–2015). Helsedirektoratets publikasjoner. Oslo: Helsedirektoratet 2005.